

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

ॐ शं न॒स्तन्नो॒ मा हा॑सीत् ॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

दे॒वा वै स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धि॑परि॒मितं॒ यश॑स्का॒माः। ते॑ऽब्रुवन्।
यन्नः॑ प्रथ॒मं यश॑ ऋ॒च्छात्। सर्वे॑षां न॒स्तत्स॒हास॒दिति॑। तेषां॑
कुरु॒क्षेत्रं॑ वेदि॒रासीत्। तस्यै॑ खाण्ड॒वो दक्षि॑णा॒र्द्ध आ॑सीत्।
तूर्ध्व॑मुत्तरा॒र्द्धः। प॒री॒णञ्ज॑घना॒र्द्धः। म॒रुवं॑ उत्क॒रः॥१॥

तेषां॑ म॒खं वै॑ष्ण॒वं यश॑ आ॒र्च्छत्। तन्म्य॑कामयत।
तेनापा॑क्रामत्। तं दे॒वा अन्वा॑यन्। यशो॑ऽव॒रुरु॑त्समा॒नाः।
तस्या॒न्वागत॑स्य। स॒व्याद्ध॑नुरजा॒यत। दक्षि॑णादिष॒वः।
तस्मा॑दिषुध॒न्वं पु॒ण्य॑जन्म। य॒ज्ञज॑न्मा॒ हि॥२॥

तमेक॑ऽ सन्तम्। ब॒हवो॑ नाभ्य॑धृष्णुवन्। तस्मा॑देकमिषुध॒न्वि॒नम्।
ब॒हवो॑ऽनिषुध॒न्वा नाभि॑धृष्णुवन्ति। सो॑ऽस्मयत। एकं॑
मा॒ सन्तं॑ ब॒हवो॑ नाभ्य॑धर्षिषुरिति। तस्य॑ सिष्मि॒याण॒स्य॒

तेजोऽपाक्रामत्। तद्देवा ओषधीषु न्यमृजुः। ते श्यामाका
अभवन्। स्मयाका वै नामैते॥३॥

तत्स्मयाकानां स्मयाकृत्वम्। तस्मादीक्षितेनापिगृह्य
स्मेतव्यम्। तेजसो धृत्यै। स धनुः प्रतिष्कभ्यातिष्ठत्। ता
उपदीका अब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ व इमं रन्धयाम।
यत्र क्व च खनाम। तदपोऽभितृणदामेति। तस्मादुपदीका
यत्र क्व च खनन्ति। तदपोऽभितृन्दन्ति॥४॥

वारिवृतं ह्यासाम्। तस्य ज्यामप्यादन्। तस्य
धनुर्विप्रवमाणं शिर उदवर्तयत्। तद्वावापृथिवी
अनुप्रावर्तत। यत् प्रावर्तत। तत्प्रवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम्।
यद्वा(४)इत्यपतत्। तद्घर्मस्य घर्मत्वम्। महतो
वीर्यमपप्तदिति। तन्महावीरस्य महावीरत्वम्॥५॥

यदस्याः समभरन्। तत्सम्राज्ञः सम्राट्त्वम्। तं स्तृतं
देवतास्त्रेधा व्यगृह्यत। अग्निः प्रातः सवनम्। इन्द्रो माध्यं
दिनं सवनम्। विश्वेदेवास्तृतीयसवनम्। तेनापशीर्ष्णा

यज्ञेन यजमानाः। नाशिषोऽवारुन्धत। न सुवर्गं
लोकमभ्यजयन्। ते देवा अश्विनावब्रुवन्॥६॥

भिषजौ वै स्थः। इदं यज्ञस्य शिरः प्रतिधत्तमिति।
तावब्रूतां वरं वृणावहे। ग्रहं एव नावत्रापि गृह्यतामिति।
ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्। तावेतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम्।
यत्प्रवर्ग्यः। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः। अवाशिषो-
ऽरुन्धत। अभि सुवर्गं लोकमजयन्। यत्प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति।
यज्ञस्यैव तच्छिरः प्रतिदधाति। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन
यजमानः। अवाशिषो रुन्धे। अभि सुवर्गं लोकं जयति।
तस्मादिष आश्विनप्रवया इव। यत्प्रवर्ग्यः॥७॥

उत्करो ह्येते तृन्दन्ति महावीरत्वमब्रुवन्नजयन्त्स च॥—————[१]

सावित्रं जुहोति प्रसूत्यै। चतुर्गृहीतेन जुहोति। चतुष्पादः
पशवः। पशून्वावरुन्धे। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति।
छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्। न वोऽभागानि हव्यं
वक्ष्याम इति। तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन्। पुरोनुवाक्यायै

याज्यायै॥८॥

देवतायै वषट्काराय। यच्चतुर्गृहीतं जुहोति। छन्दांस्येव
तत् प्रीणाति। तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न
होतव्या(३)मिति। हविर्वै दीक्षितः। यज्जुहुयात्। हविष्कृतं
यजमानमग्नौ प्रदध्यात्। यन्न जुहुयात्॥९॥

यज्ञपरुरन्तरियात्। यजुरेव वदेत्। न हविष्कृतं
यजमानमग्नौ प्रदधाति। न यज्ञपरुरन्तरेति। गायत्री
छन्दांस्यत्यमन्यत। तस्यै वषट्कारोऽभ्यय्य शिरोऽच्छिनत्।
तस्यै द्वेधा रसः परापतत्। पृथिवीमर्द्धः प्राविशत्। पशूनर्द्धः।
यः पृथिवीं प्राविशत्॥१०॥

स खदिरोऽभवत्। यः पशून्। सोऽजाम्। यत्खादिर्यभिर्भ-
वति। छन्दसामेव रसेन यज्ञस्य शिरः सम्भरति।
यदौदुम्बरी। ऊर्ग्व। उदुम्बरः। ऊर्जैव यज्ञस्य शिरः
सम्भरति। यद्वैष्णवी। तेजो वै वेणुः॥११॥

तेजसैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैकङ्कती। भा
 एवावरुन्धे। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमादत्ते
 प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यु
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। वज्रं इव वा
 एषा। यदग्निः। अग्निरसि नारिरसीत्याह शान्त्यै॥१२॥

अध्वरकृद्देवेभ्य इत्याह। यज्ञो वा अध्वरः। यज्ञकृद्देवेभ्य
 इति वावैतदाह। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्याह। ब्रह्मणैव
 यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्रेतु ब्रह्मणस्पतिरित्याह। प्रेत्यैव
 यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्र देव्येतु सूनृतेत्याह। यज्ञो वै
 सूनृता। अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसमित्याह॥१३॥

पाङ्क्तो हि यज्ञः। देवा यज्ञं नयन्तु न इत्याह।
 देवानेव यज्ञनियः कुरुते। देवी द्यावापृथिवी अनु मे
 मसाथामित्याह। आभ्यामेवानुमतो यज्ञस्य शिरः
 सम्भरति। ऋद्ध्यासमद्य मुखस्य शिर इत्याह। यज्ञो वै
 मुखः। ऋद्ध्यासमद्य यज्ञस्य शिर इति वावैतदाह। मखाय
 त्वा मुखस्य त्वा शीर्ष्ण इत्याह। निर्दिश्यैवैनद्धरति॥१४॥

त्रि॒र॒हर॒ति। त्रयं इ॒मे लो॒काः। ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ य॒ज्ञस्य॒
 शि॒रः स॒म्भ॒रति। तू॒ष्णीं च॑तु॒र्थं ह॑रति। अ॒प॒रि॒मि॒तादे॒व
 य॒ज्ञस्य॒ शि॒रः स॒म्भ॒रति। मृ॒त्ख॒नाद॒ग्रे ह॑रति। तस्मा॑न्मृ॒त्ख॒नः
 क॑रु॒ण्य॒तरः। इ॒य॒त्य॒ग्रं आ॒सी॒रि॒त्या॒ह। अ॒स्यामे॒वाछं॑म्ब॒द्वा॒रं
 य॒ज्ञस्य॒ शि॒रः स॒म्भ॒रति। ऊ॒र्जं वा ए॒तं र॑सं पृ॒थि॒व्या
 उ॒प॒दी॒का उ॒द्दि॑हन्ति॥१५॥

यद्व॒ल्मीक॑म्। यद्व॒ल्मीक॑व॒पा स॒म्भा॒रो भ॑वति। ऊ॒र्जमे॒व र॑सं
 पृ॒थि॒व्या अ॑व॒रु॒न्धे। अथो॒ श्रो॒त्रमे॒वा। श्रो॒त्रं ह्ये॑तत्पृ॒थि॒व्याः।
 यद्व॒ल्मीकः॑। अ॒ब॒धि॒रो भ॑वति। य ए॒वं वे॒द। इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॒
 वज्र॑मु॒द॒यच्छ॑त्। स यत्र॑ यत्र॑ प॒रा॒क्र॒म॒त॥१६॥

तन्ना॒द्धि॒य॒त। स पू॑तीक॒स्त॒म्बे प॑रा॒क्र॒म॒त। सो॑ऽद्धि॒य॒त।
 सो॑ऽब्र॒वीत्। ऊ॒तिं वै मे॑ धा॒ इति॑। तदू॒तीका॑नामू॒तीक॑त्वम्।
 यदू॒तीका॑ भ॑वन्ति। य॒ज्ञायै॒वो॒तिं द॑धति। अ॒ग्नि॒जा अ॑सि
 प्र॒जाप॑ते॒ रे॒त इ॒त्या॒ह। य ए॒व र॑सः प॒शून्प्रा॑वि॒शत्॥१७॥

तमे॒वाव॑रु॒न्धे। प॒ञ्चै॒ते स॒म्भा॒रा भ॑वन्ति। पा॒ङ्क्तो॑ य॒ज्ञः।

यावा॑ने॒व य॒ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः स॒म्भ॑रति। यद्वा॒म्याणां॑
पशू॑नां च॒र्मणा स॒म्भ॑रेत्। ग्रा॒म्यान्प॒शूञ्छु॑चाऽर्प॑येत्।
कृ॒ष्णाजि॑नेन॒ स॒म्भ॑रति। आ॒र॒ण्याने॒व प॒शूञ्छु॑चा॒र्पय॑ति।
तस्मा॑त्स॒माव॑त्पशू॒नां प्र॒जाय॑मानानाम्॥१८॥

आ॒र॒ण्याः प॒शवः॑ कर्नी॑या॒सः। शु॒चा ह्यृ॑ताः। लो॒म॒तः
स॒म्भ॑रति। अतो॒ ह्य॑स्य॒ मे॒ध्यम्। प॒रि॒गृ॒ह्या य॑न्ति।
रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै। ब॒हवो॑ हर॒न्ति। अप॑चिति॒मेवास्मि॑न्दधति।
उद्ध॑ते॒ सि॒क॒तोपो॑ष्ठे प॒रि॒श्रिते॒ नि॒द॒धति॒ शान्त्यै॑। म॒द॒न्तीभि॒रुप॑
सृ॒जति॑॥१९॥

तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। मधुं॒ त्वा मधु॑ला क॒रो॒त्वित्या॑ह।
ब्र॒ह्म॒णैवास्मि॑न्तेजो॑ दधाति। यद्वा॒म्याणां॑ पात्रा॑णां क॒पालैः॑
स॒सृ॑जेत्। ग्रा॒म्याणि॒ पात्रा॑णि शु॒चाऽर्प॑येत्। अ॒र्म॒क॒पा॒लैः
स॒सृ॑जति। ए॒तानि॒ वा अ॑नुपजीवनी॒यानि॑। ता॒न्ये॒व
शु॒चा॒र्पय॑ति। श॒र्करा॑भिः स॒सृ॑जति॒ धृत्यै॑। अथो॑ श॒न्त्वाय॑।
अ॒ज॒लो॒मैः स॒सृ॑जति। ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः। यद्वा॑।

प्रिययैवैनं तनुवा स० सृजति। अथो तेजसा। कृष्णाजिनस्य
लोमभिः स० सृजति। यज्ञो वै कृष्णाजिनम्। यज्ञेनैव
यज्ञ० स० सृजति॥२०॥

याज्याये न जुहुयादर्विशद्वेणुः शान्त्यै पङ्क्तिराधसमित्याह हरति दिहन्ति पुराक्रमताविशत्
प्रजायमानाना० सृजति शन्त्वायाष्टौ च॥ [२]

परिश्रिते करोति। ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै। न कुर्वन्नभि
प्राण्यात्। यत्कुर्वन्नभि प्राण्यात्। प्राणाञ्छुचार्पयेत्।
अपहाय प्राणिति। प्राणानां गोपीथाय। न प्रवर्ग्य चादित्यं
चान्तरेयात्। यदन्तरेयात्। दुश्कर्मा स्यात्॥२१॥

तस्मान्नान्तराय्यम्। आत्मनो गोपीथाय। वेणुना करोति।
तेजो वै वेणुः। तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्द्धयति।
मुखस्य शिरोऽसीत्याह। यज्ञो वै मुखः। तस्यैतच्छिरः।
यत्प्रवर्ग्यः॥२२॥

तस्मादेवमाह। यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह। यज्ञस्य ह्येते
पदे। अथो प्रतिष्ठित्यै। गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमीत्याह।

छन्दा॑भिरे॒वैनं॑ करोति। त्र्यु॑द्धिं करोति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः।
 ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑। छन्दा॑भिः करोति॥ २३॥

वी॒र्यं॑ वै छन्दा॑सि। वी॒र्ये॑णै॒वैनं॑ करोति। यजु॑षा॒ बिलं॑ करोति॒
 व्यावृ॑त्यै। इयं॑ तं करोति। प्र॒जाप॑तिना यज्ञमु॒खेन॑ स॒म्मितम्॑।
 इयं॑ तं करोति। य॒ज्ञप॒रुषा॑ स॒म्मितम्॑। इयं॑ तं करोति।
 ए॒ताव॑द्वै पु॒रुषे॑ वी॒र्यम्॑। वी॒र्यस॑म्मितम्॥ २४॥

अप॑रिमितं करोति। अप॑रिमित॒स्याव॑रुद्धौ। प॒रि॒ग्री॒वं
 करो॑ति धृ॒त्यै॑। सूर्य॑स्य॒ हर॑सा श्रा॒येत्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्॑।
 अ॒श्वश॑केन धू॒पय॑ति। प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः स॑योनि॒त्वाय॑।
 वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑ नि॒ष्पद॑सीत्या॑ह। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्यो
 वृ॒षाऽश्वः॑। तस्य॑ छन्दा॑सि नि॒ष्पत्॥ २५॥

छन्दा॑भिरे॒वैनं॑ धू॒पय॑ति। अ॒र्चिषे॑ त्वा शो॒चिषे॑ त्वेत्या॑ह। तेजं॑
 ए॒वास्मि॑न्दधाति। वा॒रु॒णोऽभी॑द्धः। मै॒त्रियो॑पैति॒ शान्त्यै॑। सिद्धौ॑
 त्वेत्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्॑। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोद्व॑प॒त्वित्या॑ह।
 स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒वैनं॑ ब्रह्म॑णा दे॒वता॑भि॒रुद्व॑पति। अप॑द्यमानः

पृथिव्यामाशा दिश आपृणेत्याह॥२६॥

तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु विभाति। उत्तिष्ठ बृहन्मवोर्ध्वस्तिष्ठ
ध्रुवस्त्वमित्याह प्रतिष्ठित्यै। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः।
यः प्रवर्ग्यमन्वीक्षते। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्ष इत्याह।
चक्षुषो गोपीथाय। ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा
भूत्यै त्वेत्याह। इयं वा ऋजुः। अन्तरिक्षं साधु। असौ
सुक्षितिः॥२७॥

दिशो भूतिः। इमानेवास्मै लोकान्कल्पयति। अथो
प्रतिष्ठित्यै। इदमहममुमांमुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन
पर्यूहामीत्याह। विशैवेन पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहति। विशेति
राजन्यस्य ब्रूयात्। विशैवेन पर्यूहति। पशुभिरिति वैश्यस्य।
पशुभिरेवेन पर्यूहति। असुर्यं पात्रमनाच्छृण्णम्॥२८॥

आच्छृणत्ति। देवत्राकः। अजक्षीरेणाऽऽच्छृणत्ति। पुरं वा
एतत्पयः। यदजक्षीरम्। परमेणैवेन पयसाऽऽच्छृणत्ति।
यजुषा व्यावृत्यै। छन्दोभिराच्छृणत्ति। छन्दोभिर्वा

ए॒ष क्रि॑यते। छ॒न्दो॑भिरे॒व छ॒न्दा॒ऽस्याच्छृ॑णत्ति। छृ॒न्धि
वाच॑मित्या॒ह। वाच॑मे॒वावरु॑न्धे। छृ॒न्ध्यूर्ज॑मित्या॒ह।
ऊ॒र्जमे॒वावरु॑न्धे। छृ॒न्धि ह॒विरि॑त्या॒ह। ह॒विरे॒वाकः॑।
दे॒व पुर॑श्चर स॒ध्यास॑न्त्वेत्या॒ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्॥ २९॥

स्याद्यत् प्रवर्ग्यश्छन्दोभिः करोति वीर्यसम्मितं छन्दांसि निष्पत्पृणेत्याह
सुक्षितिरनाच्छृणञ्छन्दाऽस्याच्छृणत्यष्टौ च॥ [३]

ब्र॒ह्मन्प्र॑चरिष्यामो॒ होत॑र्ध॒र्मम॑भिष्टुहीत्या॒ह। ए॒ष वा ए॒तर॑हि
बृ॒हस्प॑तिः। यद्वृ॒ह्मा। तस्मा॑ ए॒व प्र॑तिप्रोच्य॒ प्रच॑रति।
आ॒त्मनोऽना॑त्यै। य॒माय॑ त्वा म॒खाय॑ त्वेत्या॒ह। ए॒ता वा
ए॒तस्य॑ दे॒वताः॑। ताभि॑रे॒वैन॑ सम॒र्द्धय॑ति। म॒दन्ती॑भिः
प्रोक्ष॑ति। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति॥ ३०॥

अ॒भिपूर्व॑ प्रोक्ष॑ति। अ॒भिपूर्व॑मे॒वास्मि॑न्तेजो॒ दधा॑ति। त्रिः
प्रोक्ष॑ति। त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः। अथो॑ मेध्य॒त्वाय॑। होताऽन्वा॑ह।
रक्ष॑सामप॑हत्यै। अन॑वानम्। प्रा॒णाना॑ सन्त॑त्यै। त्रि॒ष्टुभः॑
स॒तीर्गा॑य॒त्रीरि॒वान्वा॑ह॥ ३१॥

गा॒य॒त्रो हि प्रा॒णः। प्रा॒णमे॒व यज॑माने दधाति। सन्त॑त॒मन्वा॑ह।
 प्रा॒णाना॑म॒न्नाद्य॑स्य सन्त॑त्यै। अथो॒ रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै।
 यत्प॑रि॒मिता अनु॑ब्रूयात्। परि॑मित॒मव॑रुन्धीत। अप॑रि॒मिता
 अन्वा॑ह। अप॑रि॒मित॒स्याव॑रुद्धौ। शिरो॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॥ ३२॥

यत्प्र॑व॒र्ग्यः। ऊ॒र्ध्वञ्जोः। यन्मौ॒ञ्जो वे॒दो भव॑ति। ऊ॒र्जैव
 य॑ज्ञस्य॒ शिरः॒ सम॑र्द्धयति। प्रा॒णाहु॒तीर्जु॑होति। प्रा॒णाने॒व
 यज॑माने दधाति। स॒प्त जु॑होति। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
 प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता
 मध्वा॑ऽन॒क्तित्या॑ह॥ ३३॥

तेज॑सै॒वैन॑मनक्ति। पृ॒थि॒वीं तप॑स॒स्त्राय॑स्वेति॒ हिर॑ण्य॒मुपा॑स्यति।
 अ॒स्या अन॑तिदाहाय। शिरो॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॥ यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
 अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑। प्र॒ल॒वाना॑दी॒प्योपा॑स्यति। दे॒वता॑स्वे॒व
 य॑ज्ञस्य॒ शिरः॒ प्रति॑दधाति। अप्र॑तिशीर्णा॒ग्रं भव॑ति।
 ए॒तद्व॑र्हि॒रह्ये॑षः॥ ३४॥

अ॒र्चि॑र॒सि शो॒चि॒रसी॒त्याह॑। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मव॒र्चसं॑

दधाति। स॒सी॒दस्व॒ म॒हा॒ अ॒सी॒त्या॒ह। म॒हान् ह्येषः।
 ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒नो॑ वदन्ति। ए॒ते वा॒व त ऋ॒त्वि॒जः। ये
 द॒र्श॒पूर्ण॒मा॒सयोः॑। अथ॑ क॒था हो॒ता य॒ज॑मा॒नाया॒ऽऽशि॒षो
 नाशा॑स्त॒ इति॑। पु॒रस्ता॑दा॒शीः खलु॑ वा अ॒न्यो य॒ज्ञः।
 उ॒परि॑ष्ठादा॒शीर॒न्यः॥ ३५॥

अ॒ना॒धृ॒ष्या पु॒रस्ता॑दि॒ति य॒दे॒तानि॒ यजू॑ऽ॒ष्याह॑। शी॒र्ष॒त
 ए॒व य॒ज्ञस्य॒ य॒ज॑मान आ॒शि॒षोऽव॑रु॒न्धे। आयुः॑
 पु॒रस्ता॑दाह। प्र॒जां द॑क्षिण॒तः। प्रा॒णं प॒श्चात्। श्रोत्र॑मुत्त॒र॒तः।
 वि॒धृ॒तिमु॒परि॑ष्ठात्। प्रा॒णाने॒वास्मै॑ स॒मीचो॑ दधाति। ई॒श्वरो॑ वा
 ए॒ष दि॒शोऽनु॑न्म॑दि॒तोः। यं दि॒शोऽनु॑ व्या॒स्था॒पय॑न्ति॥ ३६॥

म॒नो॒रश्वा॑सि॒ भूरि॑पु॒त्रेती॒माम॑भि॒मृ॑शति। इ॒यं वै म॒नो॒रश्वा॑
 भूरि॑पु॒त्रा। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति॒ति॒ष्ठत्यनु॑न्मा॒दाय॑। सू॒प॒सदा॑ मे
 भू॒या मा मा॑ हि॒सी॒रित्या॒हाहि॑सा॒यै। चि॒तः स्थ॑ परि॒चित॒
 इ॒त्या॒ह। अ॒प॒चि॒तिमे॒वास्मि॑न्दधाति। शि॒रो वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑।
 यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒सौ खलु॑ वा आ॑दि॒त्यः प्र॑व॒र्ग्यः। तस्य॑ म॒रुतो॑
 र॒श्मयः॑॥ ३७॥

स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्वेत्याह। अमुमेवादित्यः रश्मिभिः
पर्यूहति। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोके रश्मिभिः पर्यूढः।
तस्माद्राजा विशा पर्यूढः। तस्माद्भ्रामणीः संजातैः पर्यूढः।
अग्नेः सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा आर्च्छत्। यद्वैकङ्कताः
परिधयो भवन्ति। भा एवावरुन्धे। द्वादश भवन्ति॥३८॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवावरुन्धे। अस्ति
त्रयोदशो मास इत्याहुः। यत्रयोदशः परिधिर्भवति।
तेनैव त्रयोदशं मासमवरुन्धे। अन्तरिक्षस्यान्तर्द्धिरसीत्याहु
व्यावृत्त्यै। दिवं तपसस्त्रायस्वेत्युपरिष्ठाद्धिरण्यमधि
निदधाति। अमुष्या अनतिदाहाय। अथो आभ्यामेवैनमुभयतः
परिगृह्णाति। अर्हन् बिभर्षि सायकानि धन्वेत्याह॥३९॥

स्तौत्येवैनमेतत्। गायत्रमसि त्रैष्टुभमसि जागंतमसीति
धुवित्राण्यादत्ते। छन्दोभिरेवैनान्यादत्ते। मधु मध्विति
धूनीति। प्राणो वै मधु। प्राणमेव यजमाने दधाति।
त्रिः परियन्ति। त्रिवृद्धि प्राणः। त्रिः परियन्ति। त्र्यावृद्धि
यज्ञः॥४०॥

अथो रक्ष॑साम॒प॒हृत्यै। त्रिः पुनः॑ परि॑यन्ति। षट्त्सम्प॑द्यन्ते।
 षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तुष्वेव॑ प्रति॑तिष्ठन्ति। यो वै घ॒र्मस्य॑ प्रि॒यां
 त॒नुव॑मा॒क्राम॑ति। दु॒श्चर्मा॑ वै स भ॑वति। ए॒ष ह॒ वा अ॑स्य प्रि॒यां
 त॒नुव॑मा॒क्राम॑ति। यत् त्रिः प॒रीत्य॑ चतु॒र्थं पर्ये॑ति। ए॒तां ह॒
 वा अ॑स्यो॒ग्रदे॒वो राज॑नि॒राच॑क्राम॥४१॥

ततो॒ वै स दु॒श्चर्मा॑ऽभवत्। तस्मा॒त्रिः प॒रीत्य॑ न चतु॒र्थं
 परी॑यात्। आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। प्रा॒णा वै ध॒वित्रा॑णि।
 अव्य॑तिषङ्गं धू॒न्वन्ति। प्रा॒णाना॒मव्य॑तिषङ्गाय कृ॒ष्यै।
 वि॒निष॑द्य धू॒न्वन्ति। दि॒क्ष्वेव॑ प्रति॑तिष्ठन्ति। ऊ॒र्ध्वं धू॒न्वन्ति।
 सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। स॒र्वतो॑ धू॒न्वन्ति। तस्मा॑द्य॒
 स॒र्वतः॑ पव॑ते॥४२॥

दधा॒तीवा॒न्वाह॑ य॒ज्ञस्या॑हैष उ॒परि॑ष्ठादाशीर॒न्यो व्या॑स्था॒पर्य॑न्ति र॒श्मयो॑ भवन्ति ध॒न्वेत्या॑ह
 य॒ज्ञश्च॑क्राम॒ सम॑ष्ट्यै द्वे च॥

[४]

अ॒ग्नि॒ष्ठा वसु॑भिः पु॒रस्ता॑द्रोचयतु गाय॒त्रेण॑ छन्द॒सेत्या॑ह।
 अ॒ग्निरे॒वैनं॑ वसु॑भिः पु॒रस्ता॑द्रोचयति गाय॒त्रेण॑ छन्द॒सा।

समारुचि॒तो रोच॑येत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते। इन्द्र॑स्त्वा
 रु॒द्रेर्दक्षि॑ण॒तो रोच॑यतु॒ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सेत्या॒ह। इन्द्र॑ ए॒वैनं॑
 रु॒द्रेर्दक्षि॑ण॒तो रोच॑यति॒ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा। समा॑रुचि॒तो
 रोच॑येत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते। वरु॑णस्त्वाऽऽदि॒त्यैः
 प॒श्चाद्रो॑चयतु॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सेत्या॒ह। वरु॑ण ए॒वैनमा॑दि॒त्यैः
 प॒श्चाद्रो॑चयति॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॥ ४३॥

समा॑रुचि॒तो रोच॑येत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते।
 द्यु॒ता॒नस्त्वा॑ मा॒रुतो॑ म॒रुद्वि॑रुत्त॒रतो॑ रोच॑य॒त्वानु॑ष्टु॒भेन॒
 छन्द॑सेत्या॒ह। द्यु॒ता॒न ए॒वैनं॑ मा॒रुतो॑ म॒रुद्वि॑रुत्त॒रतो॑
 रोच॑य॒त्वानु॑ष्टु॒भेन॒ छन्द॑सा। समा॑रुचि॒तो रोच॑येत्या॒ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते। बृह॑स्पति॑स्त्वा॒ विश्वे॑र्दे॒वैरु॑परि॒ष्टा-
 द्रोच॑यतु॒ पाङ्के॑न॒ छन्द॑सेत्या॒ह। बृह॑स्पति॑रे॒वैनं॑ विश्वे॑र्दे॒वै-
 रु॑परि॒ष्टाद्रो॑चयति॒ पाङ्के॑न॒ छन्द॑सा। समा॑रुचि॒तो रोच॑येत्या॒ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते॥ ४४॥

रोचि॑तस्त्वं दे॒व घ॑र्म दे॒वेष्व॑सीत्या॒ह। रोचि॑तो ह्ये॒ष दे॒वेषु॑।

रोचिषीयाहं मनुष्येऽप्यित्याह। रोचत एवैष मनुष्येषु। सम्राड्वर्म
 रुचितस्त्वं देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसीत्याह।
 रुचितो ह्येष देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी। रुचितोऽहं
 मनुष्येऽप्यित्याह। रुचित एवैष मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी
 भवति। रुगसि रुचं मयि धेहि मयि रुगित्याह।
 आशिषमेवैतामाशास्ते। तं यदेतैर्यजुर्भिररोचयित्वा।
 रुचितो घर्म इति प्रब्रूयात्। अरोचुकोऽध्वर्युः स्यात्।
 अरोचुको यजमानः। अथ यदेनमेतैर्यजुर्भी रोचयित्वा।
 रुचितो घर्म इति प्राह। रोचुकोऽध्वर्युर्भवति। रोचुको
 यजमानः॥ ४५॥

पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा पाङ्केन छन्दसा समारुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते
 शास्तेऽष्टौ च॥

[५]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत् प्रवर्ग्यः। ग्रीवा उपसदः।
 पुरस्तादुपसदा प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। ग्रीवास्वेव यज्ञस्य शिरः

प्रतिदधाति। त्रिः प्रवृणक्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव
लोकेभ्यो यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा
ऋतवः॥४६॥

ऋतुभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। द्वादशकृत्वः प्रवृणक्ति।
द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरादेव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे।
चतुर्विंशतिः सम्पद्यन्ते। चतुर्विंशतिरर्द्धमासाः।
अर्द्धमासेभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। अथो खलु।
सकृदेव प्रवृज्यः। एकं हि शिरः॥४७॥

अग्निष्टोमे प्रवृणक्ति। एतावान् वै यज्ञः। यावानग्निष्टोमः।
यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। नोक्थ्ये प्रवृज्यात्।
प्रजा वै पशव उक्थानि। यदुक्थ्ये प्रवृज्यात्। प्रजां पशूनस्य
निर्दहेत्। विश्वजिति सर्वपृष्ठे प्रवृणक्ति॥४८॥

पृष्ठानि वा अच्युतं च्यावयन्ति। पृष्ठैरेवास्मा अच्युतं
च्यावयित्वाऽवरुन्धे। अपश्यं गोपामित्याह। प्राणो वै गोपाः।
प्राणमेव प्रजासु वियातयति। अपश्यं गोपामित्याह। असौ

वा आदित्यो गोपाः। स हीमाः प्रजा गोपायति। तमेव
प्रजानां गोप्तां कुरुते। अनिपद्यमानमित्याह॥४९॥

न ह्येष निपद्यते। आ च परां च पृथिभिश्चरन्तमित्याह।
आ च ह्येष परां च पृथिभिश्चरति। स सध्रीचीः स
विषूचीर्वसान् इत्याह। सध्रीचींश्च ह्येष विषूचीश्च वसानः
प्रजा अभि विपश्यति। आवरीवर्ति भुवनेष्वन्तरित्याह। आ
ह्येष वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र प्रावीर्मधु माध्वीभ्यां मधु
माधूचीभ्यामित्याह। वासन्तिकावेवास्मां ऋतू कल्पयति।
समग्निरग्निनां गतेत्याह॥५०॥

ग्रेष्मावेवास्मां ऋतू कल्पयति। समग्निरग्निनां गतेत्याह।
अग्निर्ह्यैषोऽग्निनां सङ्गच्छते। स्वाहा समग्निस्तपसा
गतेत्याह। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। धूर्ता दिवो
विभासि रजसः पृथिव्या इत्याह। शारदावेवास्मां ऋतू
कल्पयति॥५१॥

दिवि देवेषु होत्रा यच्छेत्याह। होत्राभिरेवेमाँल्लोकान्तसन्द-

धाति। विश्वासां भुवां पतु इत्याह। हैमन्तिकावेवास्मा
 ऋतू कल्पयति। देवश्रूस्त्वं देव घर्म देवान्पाहीत्याह।
 शैशिरावेवास्मा ऋतू कल्पयति। तपोजां वाचमस्मे
 नियच्छ देवायुवमित्याह। या वै मेध्या वाक्। सा तपोजाः।
 तामेवावरुन्धे॥५२॥

गर्भो देवानामित्याह। गर्भो ह्येष देवानाम्। पिता
 मतीनामित्याह। प्रजा वै मतयः। तासामेष एव पिता। यत्
 प्रवर्ग्यः। तस्मादेवमाह। पतिः प्रजानामित्याह। पतिर्ह्येष
 प्रजानाम्। मतिः कवीनामित्याह॥५३॥

मतिर्ह्येष कवीनाम्। सं देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ
 स२ सूर्येणारुक्तेत्याह। अमुं चैवादित्यं प्रवर्ग्यं च
 स२शास्ति। आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वर्चोदा असीत्याह।
 आशिषमेवैतामाशास्ते। पिता नोऽसि पिता नो बोधेत्याह।
 बोधयत्येवैनम्। न वै तेऽवकाशा भवन्ति। पत्नियै दशमः।
 नव वै पुरुषे प्राणाः॥५४॥

नाभिर्दशमी। प्राणानेव यजमाने दधाति। अथो
 दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे।
 यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत। तद्देवा होत्राभिः प्रत्यदधुः।
 ऋत्विजोऽवेक्षन्ते। एता वै होत्राः। होत्राभिरेव यज्ञस्य
 शिरः प्रतिदधाति॥५५॥

रुचितमवेक्षन्ते। रुचिताद्वै प्रजापतिः प्रजा असृजत।
 प्रजानां सृष्ट्यै। रुचितमवेक्षन्ते। रुचिताद्वै पर्जन्यो
 वर्षति। वर्षुकः पर्जन्यो भवति। सं प्रजा एधन्ते।
 रुचितमवेक्षन्ते। रुचितं वै ब्रह्मवर्चसम्। ब्रह्मवर्चसिनो
 भवन्ति॥५६॥

अधीयन्तोऽवेक्षन्ते। सर्वमायुर्यन्ति। न पत्यवेक्षेत।
 यत्पत्यवेक्षेत। प्रजायेत। प्रजां त्वस्यै निर्दहेत्। यन्नावेक्षेत।
 न प्रजायेत। नास्यै प्रजां निर्दहेत्। तिरस्कृत्य यजुर्वाचयति।
 प्रजायते। नास्यै प्रजां निर्दहति। त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह।
 सपाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते॥५७॥

ऋतवो हि शिरः सर्वपृष्ठे प्रवृणुत्तद्यनिपद्यमानमित्याह गतेत्याह शारदावेवास्मां ऋतू कल्पयति
रुन्धे कवीनामित्याह प्राणाः प्रतिदधाति भवन्ति वाचयति चत्वारि च॥—————[६]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। आददेऽदित्यै
रास्नाऽसीत्याह यजुष्कृत्यै। इड एह्यदित एहि
सरस्वत्येहीत्याह। एतानि वा अस्यै देवनामानि।
देवनामैरेवैनामाह्वयति। असावेह्यसावेह्यसावेहीत्याह।
एतानि वा अस्यै मनुष्यनामानि॥५८॥

मनुष्यनामैरेवैनामाह्वयति। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः।
ऋतुभिरेवैनामाह्वयति। अदित्या उष्णीषमसीत्याह।
यथायजुरेवैतत्। वायुरस्यैड इत्याह। वायुदेवत्यो वै वत्सः।
पूषा त्वोपावसृजत्वित्याह। पौष्णा वै देवतया पशवः॥५९॥

स्वयैवैनं देवतयोपावसृजति। अश्विभ्यां प्रदापयेत्याह।
अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति।
यस्ते स्तनः शशय इत्याह। स्तौत्येवैनाम्। उस्त्रं घर्मः

शि॒ःषो॒स्रं घ॒र्म पा॑हि घ॒र्माय॑ शि॒ःषेत्या॑ह। यथा॑ ब्रूयाद॒मुष्मे॑
दे॒हीति॑। ता॒दृगे॒व तत्। बृ॒हस्प॑ति॒स्त्वोप॑ सीद॒त्वित्या॑ह॥६०॥

ब्र॒ह्म वै दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिः। ब्र॒ह्मणै॑वैना॒मुप॑सीदति। दानं॑वः
स्थ॒ पे॒रं॒व इत्या॑ह। मे॒ध्याने॑वैना॒न्करो॑ति। वि॒ष्वग्वृ॑तो
लो॒हि॒ते॒नेत्या॑ह॒ व्यावृ॑त्त्यै। अ॒श्विभ्या॑ पि॒न्वस्व॒ सर॑स्वत्यै
पि॒न्वस्व॒ पू॒ष्णे पि॑न्वस्व॒ बृ॒हस्प॑तये पि॒न्वस्वेत्या॑ह।
ए॒ताभ्यो॒ ह्येषा॑ दे॒वता॑भ्यः पि॒न्वते॑। इन्द्रा॑य पि॒न्वस्वेन्द्रा॑य
पि॒न्वस्वेत्या॑ह। इन्द्र॑मे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति।
द्वि॒रिन्द्रा॑येत्या॒ह॥६१॥

तस्मा॑दिन्द्रो॑ दे॒वता॑नां भूयिष्ठ॒भाक्त॑मः। गा॒य॒त्रोऽसि॑
त्रैष्टु॑भोऽसि॒ जाग॑तम॒सीति॑ शफोपय॒मानाद॑त्ते। छ॒न्दो॑भि॒र॒वैना॑नाद॑त्ते। स॒होर्जो॑ भा॒गेनो॑पमेहीत्या॒ह। ऊ॒र्ज ए॒वैनं॑
भा॒गम॑कः। अ॒श्विनौ॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ शिरः॑ प्रति॒दध॑तावब्रूताम्।
आ॒वाभ्या॑मे॒व पूर्वा॑भ्यां॒ वष॑ट्क्रियाता॒ इति॑। इन्द्रा॑श्विना॒ मधु॑नः
सा॒र॒घस्ये॑त्या॒ह। अ॒श्विभ्या॑मे॒व पूर्वा॑भ्यां॒ वष॑ट्करोति। अथो॑

अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति॥६२॥

घ॒र्म पा॑त वस॒वो यज॑ता॒ वडि॑त्या॒ह। वसू॑ने॒व भा॑ग॒धेये॑न॒
सम॑र्द्धयति। यद्व॑ष॒ट्कुर्या॑त्। या॒तया॑माऽस्य वष॒ट्कारः॑ स्या॑त्।
यन्न॑ व॑ष॒ट्कुर्या॑त्। रक्षा॑ँसि य॒ज्ञः ह॑न्युः। वडि॑त्या॒ह।
प॒रोक्ष॑मे॒व वष॑ट्करोति। नास्य॑ या॒तया॑मा वष॒ट्कारो॑ भव॑ति। न
य॒ज्ञः रक्षा॑ँसि घ्नन्ति॥६३॥

स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मये॑ वृष्टि॒वन॑ये जुहोमीत्या॒ह। यो वा
अ॑स्य पु॒ण्यो र॒श्मिः। स वृष्टि॒वनिः॑। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।
मधु॑ ह॒विर॒सीत्या॑ह। स्व॒दय॑त्ये॒वैनम्। सूर्य॑स्य तप॑स्त॒पेत्या॑ह।
यथा॑य॒जुरे॒वैतत्। द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ त्वा॒ परि॑गृह्णामीत्या॒ह।
द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒वैनं॑ परि॑गृह्णाति॥६४॥

अ॒न्तरि॑क्षेण॒ त्वोप॑यच्छामीत्या॒ह। अ॒न्तरि॑क्षेणै॒वैन॒मुप॑यच्छति।
न वा ए॒तं म॑नु॒ष्यो भ॑र्तुम॒र्हति। दे॒वानां॑ त्वा पि॒तृणा॑मनु॒मतो॑
भर्तु॑ँ शके॒यमि॒त्याह। दे॒वैरे॒वैनं॑ पि॒तृभि॑रनु॒मत॒ आद॑त्ते। वि

वा ए॒नमे॒तदर्द्ध॑यन्ति। यत्प॒श्चात्प्र॒वृज्य॑ पुरो जुह्व॑ति। तेजो॑ऽसि॒
तेजो॑ऽनु॒ प्रेही॑त्या॒ह। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। दि॒वि॒स्पृङ्गा॑
मा॑ हि॒॒सीर॑न्तरि॒क्षस्पृङ्गा॑ मा॑ हि॒॒सीः पृ॑थि॒वि॒स्पृङ्गा॑ मा॑
हि॒॒सीरि॑त्या॒हाहि॑सायै॥ ६५॥

सु॒व॒रसि॑ सु॒व॒र्मे यच्छ॑ दि॒वं यच्छ॑ दि॒वो मा॑ पा॒हीत्या॑ह।
आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते। शिरो॑ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
आ॒त्मा वा॒युः। उ॒द्यत्य॑ वातना॒मान्या॑ह। आ॒त्मन्ने॒व य॑ज्ञस्य॒
शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। अ॒न॒वान॑म्। प्रा॒णाना॑ स॒न्तत्यै॑।
पश्चा॑ह॥ ६६॥

पा॒ङ्क्तो य॑ज्ञः। यावा॑ने॒व य॑ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। अ॒ग्नये॑
त्वा॒ वसु॑मते॒ स्वाहे॑त्या॒ह। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽग्नि॑र्वसु॒मान्।
तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। सोमा॑य॒ त्वा रु॒द्रव॑ते॒ स्वाहे॑त्या॒ह।
च॒न्द्रमा॑ वै सोमो॑ रु॒द्रवान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। वरु॑णाय॒
त्वाऽऽदि॒त्यव॑ते॒ स्वाहे॑त्या॒ह॥ ६७॥

अ॒प्सु वै वरु॑ण आदि॒त्यवान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।

बृहस्पतये त्वा विश्वदेव्यावते स्वाहेत्याह। ब्रह्म वै
 देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनं जुहोति। सवित्रे त्वंभुमते
 विभुमते प्रभुमते वाजवते स्वाहेत्याह। संवत्सरो वै
 सवितर्भुमान् विभुमान्प्रभुमान् वाजवान्। तस्मां एवैनं
 जुहोति। यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहेत्याह। प्राणो
 वै यमोऽङ्गिरस्वान्पितृमान्॥६८॥

तस्मां एवैनं जुहोति। एताभ्यं एवैनं देवताभ्यो जुहोति।
 दश सम्पद्यन्ते। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्।
 विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। रौहिणाभ्यां वै देवाः सुवर्गं
 लोकमायन्। तद्रौहिण्यो रौहिणत्वम्। यद्रौहिणौ भवतः।
 रौहिणाभ्यामेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति। अहर्ज्योतिः
 केतुना जुषताः सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहा रात्रिर्ज्योतिः
 केतुना जुषताः सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहेत्याह।
 आदित्यमेव तदमुष्मिल्लोकेऽह्ना परस्ताद्वाधार। रात्रिया
 अवस्तात्। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोकेऽहोरात्राभ्यां

धृतः॥६९॥

मनुष्यनामानि पशवः सीदत्वित्याहेन्द्रायेत्याहार्द्धयति घ्नन्ति गृह्णात्यहिंसायै पञ्चाऽहादित्यवन्ते
स्वाहेत्याह पितृमानैति चत्वारि च॥ [७]

विश्वा आशा दक्षिणसदित्याह। विश्वानेव देवान्प्रीणाति।
अथो दुरिष्ट्या एवैनं पाति। विश्वां देवानंयाडिहेत्याह।
विश्वानेव देवान्भागधेयेन समर्द्धयति। स्वाहाकृतस्य
घर्मस्य मधोः पिबतमश्विनेत्याह। अश्विनावेव भागधेयेन
समर्द्धयति। स्वाहाऽग्नये यज्ञियाय शं यजुर्भिरित्याह।
अभ्येवैनं धारयति। अथो हविरेवाकः॥७०॥

अश्विना घर्मं पात९ हार्दिवानमहर्दिवाभिरूतिभिरित्याह।
अश्विनावेव भागधेयेन समर्द्धयति। अनु वां द्यावापृथिवी
मंसातामित्याहानुमत्यै। स्वाहेन्द्राय स्वाहेन्द्रावडित्याह।
इन्द्राय हि पुरो हूयते। आश्राव्याह घर्मस्य यजेति।
वषट्कृते जुहोति। रक्षसामपहत्यै। अनुयजति स्वगाकृत्यै।
घर्ममपातमश्विनेत्याह॥७१॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। अनु वां द्यावापृथिवी
 अमंसातामित्याहानुमत्यै। तं प्राव्यं यथावण्णमो दिवे
 नमः पृथिव्या इत्याह। यथायजुरेवैतत्। दिविधा इमं यज्ञं
 यज्ञमिमं दिविधा इत्याह। सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति।
 दिवं गच्छान्तरिक्षं गच्छ पृथिवीं गच्छेत्याह। एष्वेवैनं
 लोकेषु प्रतिष्ठापयति। पञ्च प्रदिशो गच्छेत्याह॥७२॥

दिक्ष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। देवान्धर्मपान्गच्छ पितृन्धर्मपान्गच्छे-
 त्याह। उभयैष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। यत्पिन्वते। वर्षुकः
 पर्जन्यो भवति। तस्मात्पिन्वमानः पुण्यः। यत्प्राङ्पिन्वते।
 तद्देवानाम्। यदक्षिणा। तत्पितृणाम्॥७३॥

यत्प्रत्यक्। तन्मनुष्याणाम्। यदुदङ्। तद्रुद्राणाम्।
 प्राञ्चमुदञ्चं पिन्वयति। देवत्राकः। अथो खलु। सर्वा अनु
 दिशः पिन्वयति। सर्वा दिशः समेधन्ते। अन्तःपरिधि
 पिन्वयति॥७४॥

तेजसोऽस्कन्दाय। इषे पीपिह्यूर्जे पीपिहीत्याह।

इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। यजमानाय पीपिहीत्याह।
 यजमानायैवैतामाशिषमाशास्ते। मह्यं ज्यैष्ठ्याय
 पीपिहीत्याह। आत्मने एवैतामाशिषमाशास्ते। त्विष्यै त्वा
 द्युम्नाय त्वेन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
 धर्मासि सुधर्मा मे न्यस्मे ब्रह्माणि धारयेत्याह॥७५॥

ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति। नेत्वा वातः स्कन्दयादिति
 यद्यभिचरेत्। अमुष्य त्वा प्राणे सादयाम्यमुना सह निरर्थं
 गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। यमेव द्वेष्टि। तेनैनं सह
 निरर्थं गमयति। पूष्णे शरसे स्वाहेत्याह। या एव देवता
 हुतभागाः। ताभ्य एवैनं जुहोति। ग्रावभ्यः स्वाहेत्याह। या
 एवान्तरिक्षे वाचः॥७६॥

ताभ्य एवैनं जुहोति। प्रतिरेभ्यः स्वाहेत्याह। प्राणा वै
 देवाः प्रतिराः। तेभ्य एवैनं जुहोति। द्यावापृथिवीभ्यां
 स्वाहेत्याह। द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं जुहोति। पितृभ्यो
 घर्मपेभ्यः स्वाहेत्याह। ये वै यज्वानः। ते पितरौ घर्मपाः।

तेभ्य॑ ए॒वैनं॑ जुहोति॥ ७७ ॥

रु॒द्राय॑ रु॒द्रहो॑त्रे स्वाहेत्या॑ह। रु॒द्रमे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति।
स॒र्वतः॑ स॒मन॑क्ति। स॒र्वत॑ ए॒व रु॒द्रं नि॒रव॑दयते। उद॑श्रं
नि॒रस्य॑ति। ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑ दिक्। स्वा॒या॑मे॒व दि॒शि रु॒द्रं
नि॒रव॑दयते। अ॒प उप॑स्पृशति मे॒ध्य॒त्वाय॑। ना॒न्वीक्षे॑त।
यद॒न्वीक्षे॑त॥ ७८ ॥

चक्षु॑रस्य प्र॒मायु॑कः स्यात्। तस्मा॒न्नान्वी॑क्ष्यः।
अपी॑परो माऽहो रात्रि॑यै मा पा॒ह्येषा॑ ते अ॒ग्ने
स॒मि॒त्तया॑ स॒मि॒ध्य॒स्वायु॑र्मे दा॒ वर्च॑सा माऽऽ॒ञ्जीरि॑त्या॑ह।
आयु॑रे॒वास्मि॒न्वर्चो॑ दधाति। अपी॑परो मा रात्रि॑या अ॒हो
मा पा॒ह्येषा॑ ते अ॒ग्ने स॒मि॒त्तया॑ स॒मि॒ध्य॒स्वाऽऽयु॑र्मे दा॒
वर्च॑सा माऽऽ॒ञ्जीरि॑त्या॑ह। आयु॑रे॒वास्मि॒न्वर्चो॑ दधाति।
अ॒ग्नि॒ज्योति॒ज्योति॑र॒ग्निः स्वाहा॑ सूर्यो॑ ज्योति॒ज्योतिः॑
सूर्यः॑ स्वाहेत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति।
होत॒व्यम॑ग्निहोत्रा(३)न्न होत॒व्या(३)मि॑ति॥ ७९ ॥

यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्। यन्न
जुहुयात्। अग्निः पराभवेत्। भूः स्वाहेत्येव होतव्यम्।
यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। हुतः हविर्मधुं
हविरित्याह। स्वदयत्येवैनम्। इन्द्रतमेऽग्नावित्याह॥८०॥

प्राणो वा इन्द्रतमोऽग्निः। प्राण एवैनमिन्द्रतमेऽग्नौ जुहोति।
पिता नोऽसि मा मा हिःसीरित्याहाहिःसायै। अश्यामं
ते देव घर्म मधुमतो वाजवतः पितुमत इत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वधाविनोऽशीमहि त्वा मा मा
हिःसीरित्याहाहिःसायै। तेजसा वा एते व्यृध्यन्ते। ये
प्रवर्ग्येण चरन्ति। प्राश्नन्ति। तेज एवात्मन्दधते॥८१॥

संवत्सरं न माः समश्जीयात्। न रामामुपेयात्। न मृन्मयेन
पिबेत्। नास्य राम उच्छिष्टं पिबेत्। तेज एव तत्सःश्यति।
देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा विजयमुपयन्तः। विभ्राजिं
सौर्ये ब्रह्मसन्त्यदधत। यत्किं च दिवाकीर्त्यम्। तदेतेनैव
व्रतेनागोपायत्। तस्मादेतद्व्रतं चार्यम्। तेजसो गोपीथाय।

तस्मादेतानि यजूंषि विभ्राजः सौर्यस्येत्याहुः। स्वाहा त्वा
सूर्यस्य रुश्मिभ्य इति प्रातः स० सादयति। स्वाहा त्वा
नक्षत्रेभ्य इति सायम्। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवैन०
समर्द्धयति॥८२॥

अक्रश्चिनेत्याह प्रदिशो गच्छेत्याह पितृणामन्तःपरिधिं पिन्वयति धारयेत्याह वाचो घर्मपास्तेभ्य
एवैनं जुहोत्यन्वीक्षेत होतव्या(३)मित्यग्नावित्याह दधतेऽगोपायत्स च॥—————[८]

घर्म या ते दिवि शुगिति तिस्र आहुतीर्जुहोति।
छन्दोभिरेवास्यैभ्यो लोकेभ्यः शुचमव यजते। इयत्यग्रे
जुहोति। अथेयत्यथेयति। त्रय इमे लोकाः। अनु
नोऽद्यानुमतिरित्याहानुमत्यै। दिवस्त्वा परस्पाया
इत्याह। दिव एवेमाँल्लोकान्दाधार। ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया
इत्याह॥८३॥

एष्वेव लोकेषु प्रजा दाधार। प्राणस्य त्वा परस्पाया
इत्याह। प्रजास्वेव प्राणान्दाधार। शिरो वा एतद्यज्ञस्य।
यत्प्रवर्ग्यः। असौ खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तं

यद्वक्षिणा प्रत्यश्चमुदश्चमुद्वासयेत्। जिह्वं यज्ञस्य शिरो
हरेत्। प्राश्चमुद्वासयति। पुरस्तादेव यज्ञस्य शिरः
प्रतिदधाति॥८४॥

प्राश्चमुद्वासयति। तस्मादसावादित्यः पुरस्तादुदेति।
शफोपयमान्धवित्राणि धृष्टी इत्यन्ववहरन्ति। सात्मानमेवैनं
सतनुं करोति। सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति। य एवं वेद।
औदुम्बराणि भवन्ति। ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जमेवावरुन्धे।
वर्त्मना वा अन्वित्य॥८५॥

यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति। साम्नां प्रस्तोताऽन्ववैति।
साम वै रक्षोहा। रक्षसामपहत्यै। त्रिर्निधनमुपैति। त्रयं
इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो रक्षांस्यपहन्ति।
पुरुषः पुरुषो निधनमुपैति। पुरुषः पुरुषो हि रक्षस्वी।
रक्षसामपहत्यै॥८६॥

यत्पृथिव्यामुद्वासयेत्। पृथिवीं शुचाऽर्पयेत्। यदप्सु। अपः
शुचार्षयेत्। यदोषधीषु। ओषधीः शुचाऽर्पयेत्। यद्वनस्पतिषु।

वनस्पतीञ्छुचार्पयेत्। हिरण्यं निधायोद्वासयति। अमृतं वै
हिरण्यम्॥८७॥

अमृतं एवैनं प्रतिष्ठापयति। वल्गुरसि शं युधाया इति
त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति। त्रिवृद्धा अग्निः। यावानेवाग्निः।
तस्य शुचं शमयति। त्रिः पुनः पर्येति। षट्सम्पद्यन्ते।
षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयति। चतुः
स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्येत्याह॥८८॥

इयं वा ऋतम्। तस्या एष एव नाभिः। यत् प्रवर्ग्यः।
तस्मादेवमाह। सदो विश्वायुरित्याह। सदो हीयम्। अप द्वेषो
अप ह्वर इत्याह भ्रातृव्यापनुत्त्यै। घर्मेतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषमिति
दध्ना मधुमिश्रेण पूरयति। ऊर्वा अन्नाद्यं दधि।
ऊर्जैवैनमन्नाद्येन समर्द्धयति॥८९॥

अनंशनायुको भवति। य एवं वेद। रन्तिर्नामांसि
दिव्यो गन्धर्व इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं
रन्ति बन्धुतां व्याचष्टे। समहमायुषा सं प्राणेनेत्याह।

आशिषं मे वै तामाशां स्ते। व्यसौ योऽस्मान् द्वेष्टि यं च
वयं द्विष्म इत्याह। अभिचार एवास्यैषः। अचिंक्रदद्वृषा
हरिरित्याह। वृषा ह्येषः॥१०॥

वृषा हरिः। महान्मित्रो न दर्शत इत्याह। स्तौत्येवैनमेतत्।
चिदसि समुद्रयो निरित्याह। स्वामेवैनं योनिं गमयति।
नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीरित्याहा हिंसायै। विश्वावसुः
सोम गन्धर्वमित्याह। यदेवास्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति।
तदेवास्यैतेनाप्याययति। विश्वावसुरभि तन्नो गृणात्वित्याह॥११॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति। धियो हिन्वानो धियु
इन्नो अव्यादित्याह। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। प्राऽऽसां
गन्धर्वो अमृतानि वोचदित्याह। प्राणा वा अमृताः।
प्राणानेवास्मै कल्पयति। एतत्त्वं देव घर्म देवो देवानुपांगा
इत्याह। देवो ह्येष सं देवानुपैति। इदमहं मनुष्यो
मनुष्या नित्याह॥१२॥

मनुष्यो हि। एष सन्मनुष्यानुपैति। ईश्वरो वै
 प्रवर्ग्यमुद्वासयन्। प्रजां पशून्सोमपीथमनुद्वासः सोमं
 पीथानुमेहि। सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह। प्रजामेव
 पशून्सोमपीथमात्मन्धत्ते। सुमित्रा न आप ओषधयः
 सन्त्वित्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। दुर्मित्रास्तस्मै
 भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह।
 अभिचार एवास्यैषः। प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते।
 यः प्रवर्ग्यमुद्वासयति। उदुत्यं चित्रमिति सौरीभ्यामृग्भ्यां
 पुनरेत्य गार्हपत्ये जुहोति। अयं वै लोको गार्हपत्यः।
 अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। असौ खलु वा
 आदित्यः सुवर्गो लोकः। यत्सौरी भवतः। तेनैव
 सुवर्गाल्लोकान्नैति॥ १३॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह दधात्यन्वित्यं रक्षस्वी रक्षसामपहत्यै वै हिरण्यमाहाव्यति ह्येष
 गृणात्वित्याह मनुष्यानित्याहास्यैषोऽष्टौ च॥ [१]

प्रजापतिं वै देवाः शुक्रं पयोऽदुहन्। तदैभ्यो न व्यभवत्।

तदग्निर्व्यकरोत्। तानि शुक्रियाणि सामान्यभवन्। तेषां
 यो रसोऽत्यक्षरत्। तानि शुक्रयजूंष्यभवन्। शुक्रियाणां
 वा एतानि शुक्रियाणि। सामपयसं वा एतयोरन्यत्।
 देवानामन्यत्पयः। यद्गोः पयः॥१४॥

तत्साम्नः पयः। यदजायै पयः। तद्देवानां पयः।
 तस्माद्यत्रैतैर्यजुर्भिश्चरन्ति। तत्पयसा चरन्ति। प्रजापतिमेव
 तत्पयसाऽन्नाद्येन समर्द्धयन्ति। एष ह त्वे साक्षात्प्रवर्ग्यं
 भक्षयति। यस्यैवं विदुषः प्रवर्ग्यः प्रवृज्यते। उत्तरवेद्यामुद्वास-
 येत्तेजस्कामस्य। तेजो वा उत्तरवेदिः॥१५॥

तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्द्धयति। उत्तरवेद्यामुद्वासये-
 दन्नकामस्य। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः।
 मुखमुत्तरवेदिः। शीर्ष्णैव मुखं सन्दधात्यन्नाद्याय।
 अन्नाद एव भवति। यत्र खलु वा एतमुद्वासितं वयांसि
 पर्यासते। परि वै तां समां प्रजा वयांस्यस्यासते॥१६॥

तस्मादुत्तरवेद्यामेवोद्वासयेत्। प्रजानां गोपीथाय।

पुरो वा पश्चाद्दोद्वासयेत्। पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदैति।
तत्पश्चान्निम्नोचति। स्वामेवैनं योनिमनूद्वासयति। अपां मध्य
उद्वासयेत्। अपां वा एतन्मध्याज्ज्योतिरजायत। ज्योतिः
प्रवर्ग्यः। स्वयैवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥१७॥

यं द्विष्यात्। यत्र स स्यात्। तस्यां दिश्युद्वासयेत्। एष
वा अग्निर्वैश्वानरः। यत्प्रवर्ग्यः। अग्निनैवैनं वैश्वानरेणाभि
प्रवर्तयति। औदुम्बर्यां९ शाखायामुद्वासयेत्। ऊर्ग्व
उदुम्बरः। अन्नं प्राणः। शुग्धर्मः॥१८॥

इदमहममुष्यामुष्यायणस्य शुचा प्राणमपि दहामीत्याह।
शुचैवास्य प्राणमपि दहति। ताजगार्तिमाच्छति। यत्र
दर्भा उपदीकसन्तताः स्युः। तदुद्वासयेद्वृष्टिकामस्य। एता
वा अपामनूज्झ्रावर्यो नाम। यद्दर्भाः। असौ खलु वा
आदित्य इतो वृष्टिमुदीरयति। असावेवास्मा आदित्यो
वृष्टिं नियच्छति। ता आपो नियता धन्वना यन्ति॥१९॥

गोः परं उत्तरवेदिरांसते स्थापयति घर्मो यन्ति॥—————[१०]

प्रजापतिः सम्प्रियमाणः। सम्राट्सम्भृतः। घर्मः प्रवृत्तः।
 महावीर उद्भासितः। असौ खलु वावैष आदित्यः।
 यत्प्रवर्ग्यः। स एतानि नामान्यकुरुत। य एवं वेद। विदुरेन
 नाम्ना। ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥१००॥

यो वै वसीयाँसं यथानाममुपचरति। पुण्यातिं वै स तस्मै
 कामयते। पुण्यातिमस्मै कामयन्ते। य एवं वेद। तस्मादेवं
 विद्वान्। घर्म इति दिवाऽऽचक्षीत। सम्राडिति नक्तम्। एते
 वा एतस्य प्रिये तनुवौ। एते अस्य प्रिये नामनी। प्रिययैवेन
 तनुवौ॥१०१॥

प्रियेण नाम्ना समर्द्धयति। कीर्तिरस्य पूर्वागच्छति
 जनतामायतः। गायत्री देवेभ्योऽपाक्रामत्। तां देवाः
 प्रवर्ग्यैवानु व्यभवन्। प्रवर्ग्येणाप्नुवन्। यच्चतुर्विंशतिकृत्वः
 प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। गायत्रीमेव तदनु विभवति।
 गायत्रीमाप्नोति। पूर्वाऽस्य जनं यतः कीर्तिर्गच्छति।
 वैश्वदेवः सँसन्नः॥१०२॥

वसंवः प्रवृत्तः। सोमोऽभिकीर्यमाणः। आश्विनः
 पयस्यानीयमाने। मारुतः कथन्। पौष्ण उदन्तः।
 सारस्वतो विष्यन्दमानः। मैत्रः शरो गृहीतः। तेज उद्यतः।
 वायुर्हियमाणः। प्रजापतिरहूयमानो वाग्धुतः॥१०३॥

असौ खलु वावैष आदित्यः। यत्प्रवर्ग्यः। स एतानि
 नामान्यकुरुत। य एवं वेद। विदुरेनं नाम्ना। ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति। यन्मृन्मयमाहुतिं नाश्नुतेऽथ। कस्मादेषोऽश्नुत
 इति। वागेष इति ब्रूयात्। वाच्येव वाचं दधाति॥१०४॥

तस्मादश्नुते। प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितः।
 यत्प्रवर्ग्यः। यत्प्रागवकाशेभ्यः। तेन प्रजा असृजत।
 अवकाशैर्देवासुरानसृजत। यदूर्ध्वमवकाशेभ्यः। तेनान्नम-
 सृजत। अन्नं प्रजापतिः। प्रजापतिर्वावैषः॥१०५॥

वदन्ति तनुवा स५सन्नो हूयमानो वाग्धुतो दधात्येषः॥—————[११]

सविता भूत्वा प्रथमेऽहन्प्रवृज्यते। तेन कामा९ एति।
 यद्वितीयेऽहन्प्रवृज्यते। अग्निर्भूत्वा देवानेति। यत्तृतीयेऽहन्प्र-

वृज्यते॑। वा॒युर्भू॒त्वा प्रा॒णाने॑ति। यच्च॑तुर्थेऽह॑न्प्रवृज्यते॑।
आ॒दि॒त्यो भू॒त्वा र॒श्मीने॑ति। यत्प॑ञ्चमेऽह॑न्प्रवृज्यते॑। च॒न्द्रमा॑
भू॒त्वा नक्ष॑त्राण्येति॥१०६॥

यत्ष॑ष्ठेऽह॑न्प्रवृज्यते॑। ऋ॒तुर्भू॒त्वा सं॒वत्स॒रमे॑ति। यत्स॑प्तमेऽह॑न्प्र-
वृज्यते॑। धा॒ता भू॒त्वा श॒क्र॒रीमे॑ति। यद॑ष्टमेऽह॑न्प्रवृज्यते॑।
बृ॒ह॒स्पति॑र्भू॒त्वा गा॑य॒त्रीमे॑ति। यन्न॑वमेऽह॑न्प्रवृज्यते॑। मि॒त्रो
भू॒त्वा त्रि॒वृ॒त इ॒माँल्लो॒काने॑ति। यद॑शमेऽह॑न्प्रवृज्यते॑। वरु॑णो
भू॒त्वा वि॒राज॑मेति॥१०७॥

यदे॑काद॒शेऽह॑न्प्रवृज्यते॑। इन्द्रो॑ भू॒त्वा त्रि॒ष्टुभ॑मेति।
यद्वा॑द॒शेऽह॑न्प्रवृज्यते॑। सोमो॑ भू॒त्वा सु॒त्यामे॑ति।
यत्पु॑रस्ता॒दुप॒सदा॑ प्रवृज्यते॑। तस्मा॑दि॒तः परा॑ङ्मूँल्लो॒काऽ-
स्तप॑न्नेति। यदु॒परि॑ष्टादुप॒सदा॑ प्रवृज्यते॑। तस्मा॑द॒मुतो॒र्वा-
ङ्मूँल्लो॒काऽस्तप॑न्नेति। य ए॒वं वेद॑। ऐव त॑पति॥१०८॥

नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति॥ [१२]

ॐ शं न॒स्तन्नो॒ मा हा॑सीत्॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>